तुभ्यम् एव मया दत्तं पुत्र सर्वम् इदं गृहं,
तद् गृहाण, यतो न अस्ति जीवितं मम साम्प्रतं । 257
कस्माद् एवं ब्रवीषि इति तेन उक्ता विस्मितेन सा,
श्रूयतां कथयाम्य् एतद् इत्य् उक्त्वा पुनर् अब्रवीत् । 258
अस्ति इह देवसेनाख्यो नगरे पुत्र भूपतिः,
तस्य च एका समुत्पन्ना कन्या भूतलभूषणं । 259
मया दुःखेन लब्धा इयम् इति दुःखलब्धिकां
नाम्ना चकार एष नृपस् तनयाम् अतिवत्सलः । 260
कालेन यौवनारूढाम् आनीताय स्ववेश्मनि
राज्ञे कल्पनाथाय तां प्रादाच् च एव भूपतिः । 261
स कल्पेश्वरस् तस्या बद्धा वासगृहे निशि
प्रविष्ट एव प्रथमं तत्कालं पञ्चतां ययौ । 262
ततो विमनसा राज्ञा भूयो ऽप्य् एतेन सा सुता
दत्ता अन्यस्मै नृपाय अभूत्, सो ऽपि तद्वद् व्यपद्यत । 263
तद्वयाच् च यदा अन्ये ऽपि नृपा वाञ्छन्ति न एव तां,
तदा सेनापतिं राजा निजम् एवं समादिशत् । 264
इतो देशात् त्वया एकैकः क्रमाद् एकैकतो गृहात्
पुमान् प्रत्यहम् आनेयो ब्राह्मणः क्षत्रियो ऽपि वा । 265
आनीय च प्रवेश्यो ऽत्र रात्रौ मत्पुत्रिकागृहे,
पश्यामो हि कियन्तो ऽत्र विपत्स्यन्ते कियच् चिरं । 266

Digitized by Google